

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 15. februar 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/16	N Luxembourg 1 m.fl Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19
C-116/16	T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19
C-117/16	Y Denmark Aps (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19

	<p>som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?</p>			
C-118/16	<p>X Danmark A/S (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål .Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er »retmæssig ejer« af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
C-119/16	<p>C Danmark I (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF (1), jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er »retmæssig ejer« af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
C-299/16	<p>Z Danmark (sag forelagt af Østre Landsret) 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
T-837/16	<p>Sverige mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres, — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	07.03.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proceskrift	Dato
C-497/17	<p>Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs</p> <p>Skal de gældende EU-retlige forskrifter, der bl.a. fremgår af: – artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007, hvortil gennemførelsesbestemmelser er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 – og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 fortolkes således, at de tillader eller forbyder, at EU-mærket »økologisk landbrug« udstedes til produkter fremstillet af dyr, som uden forudgående bedømmelse har været genstand for en rituel slagtning, der er foretaget under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1099/2009?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	26.02.19
C-581/17	<p>Wächtler</p> <p>Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, som trådte i kraft den 1. juni 2002, navnlig aftalens præambel samt artikel 1, 2, 4, 6, 7, 16 og 21 og bilag I, artikel 9, fortolkes således, at de er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter latente, endnu ikke realiserede stigninger i værdien af selskabsrettigheder beskattes (uden henstand) for at sikre, at intet materielt beskatningsgrundlag undgår beskatning, når en statsborger i denne medlemsstat, der er fuldt skattepligtig i denne stat, flytter fra denne stat til Schweiz og ikke til en EU-medlemsstat eller en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)?</p>	Skatteministeriet	Dom	26.02.19
C-33/18	<p>V</p> <p>Skal artikel 87, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at en person, der, inden den 1. maj 2010, indledte en lønnet beskæftigelse i Storhertugdømmet Luxembourg og selvstændig virksomhed i Belgien, for at være omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2004, skal indgive en udtrykkelig anmodning herom, selv om den pågældende ikke var omfattet af den belgiske lovgivning før den 1. maj 2010 og først var omfattet af den belgiske lovgivning om den sociale sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende med tilbagevirkende kraft efter udløbet af den frist på tre måneder, der løb fra den 1. maj 2010? • Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, medfører anmodningen som omhandlet i artikel 87, stk. 8, i forordning nr. 883/2004 indgivet under de ovenfor beskrevne omstændigheder da anvendelse af lovgivningen i den kompetente medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2010?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.02.19
C-129/18	<p>SM</p> <p>1) Er et barn, som er sat under permanent juridisk værgemål hos en unionsborger eller unionsborgere på grundlag af »kefalah« eller en tilsvarende ordning, der er fastsat i lovgivningen i den pågældendes oprindelsesland, en »direkte efterkommer« som omhandlet i artikel</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet et Børne- og Socialministeriet	GA	26.02.19

	<p>2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38? 2) Kan andre bestemmelser i direktivet, særligt artikel 27 og 35, fortolkes således, at de er til hinder for, at børn, der er ofre for eller risikerer udnyttelse, misbrug eller menneskehandel, får tilladelse til indrejse? 3) Har en medlemsstat ret til, inden den anerkender et barn, som ikke er efterkommer i lige linje til EØS-statsborgeren, som direkte efterkommer i henhold til artikel 2, nr. 2), litra c), at undersøge, om procedurerne for at sætte barnet under den pågældende EØS-statsborgers værgemål eller tillægge denne forældremyndighed over barnet gjorde det muligt at tage tilstrækkeligt hensyn til det pågældende barns tarv?</p>			
C-563/17	<p>Associação Peço a Palavra e.a</p> <p>Sagen vedrører : 1) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 49 TEUF og 54 TEUF, samt de principper, der indgår deri, at et krav om opretholdelse af hovedsædet for og den faktiske ledelse af et statsejet selskab, der driver luftfartsvirksomhed i den medlemsstat, hvor det blev oprettet, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af dette selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 2) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 3) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 4) Under hensyn til det nævnte selskabs virksomhed, og når det tages i betragtning, at overdragelsen af dets egenkapital er genstand for en privatiseringsprocedure, skal det da antages, at en sådan virksomhed udgør en tjenesteydelse i det indre marked, der er omfattet af direktiv 2006/123/EF, og at undtagelsen i dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra d), om tjenesteydelser på transportområdet, foreligger? Er den nævnte procedure i givet fald ligeledes omfattet af det nævnte direktiv? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital, opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 6) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p> <p>Transport-, Bygnings- og Boligministeriet</p>	Dom	27.02.19

	privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?			
C-388/17	<p>SJ</p> <p>Spørgsmål 1: Skal artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at der foreligger et net til transporttjenester, når transporttjenester på et statsligt forvaltet jernbanenet til national og international jernbanetrafik leveres i henhold til bestemmelser i national lovgivning, som gennemfører direktiv 2012/34/EU, hvilke bestemmelser indebærer, at tildelingen af jernbaneinfrastrukturkapacitet baseres på ansøgninger fra jernbanevirksomheder, og at samtlige ansøgninger skal imødekommes i videst muligt omfang? Spørgsmål 2: Skal artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at en virksomhed, der udføres af en jernbanevirksomhed som omhandlet i direktiv 2012/34/EU, og som indebærer, at offentligheden tilbydes transporttjenester på et jernbanenet, udgør tilrådsstillelse eller drift af net som omhandlet i bestemmelsen?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	28.02.19
C-579/17	<p>Gradbeništvo Korana</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT 2012, L 351, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af Bauarbeiter-Urlaubsund Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men – såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister, – de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferieverderlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og – BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet – arbejdsgiverne under sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kontrolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og – BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	28.02.19

	forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?			
C-624/17	<p>Tronex</p> <p>Sagen vedrører: (1) Det første spørgsmål 1.1) Skal en detailhandler, som leverer en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, tilbage til sin leverandør (det være sig importøren, engroshandleren, distributøren, producenten eller en anden, som han har modtaget genstanden fra) anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 1.2) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1.1), om der herved er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe? 1.3) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1.1), om der herved er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige formål? (2) Det andet spørgsmål 2.1) Skal en detailhandler eller en leverandør, som videresælger en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, til en opkøber (af restpartier), anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 2.2) Har størrelsen af den købspris, som opkøberen skal betale til detailhandleren eller leverandøren, betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1)? 2.3) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1), om der er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe? 2.4) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1), om der er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål? (3) Det tredje spørgsmål 3.1) Skal en opkøber, der til en (udenlandsk) tredjemand videresælger hos detailhandlere eller leverandører opkøbte varer, der er returneret af forbrugere og/eller blevet overflødig, anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 3.2) Har størrelsen af den købspris, som tredjemanden skal betale til opkøberen, betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1)? 3.3) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1), om varepartiet også indeholder varer, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe? 3.4) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1), om varepartiet også indeholder varer, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at den omhandlede genstand som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål? 3.5) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.3), eller spørgsmål 3.4), hvilken procentsats de defekte varer udgør af hele det parti, der er videresolgt til</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.02.19

	tredjemanden? I bekræftende fald, hvilken procentsats er da afgørende?			
C-649/17	<p>Amazon EU</p> <p>EU-Domstolen forelægges følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkning af artikel 6, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder (EUT 2011, L 304, s. 64): 1. Kan medlemsstaterne fastsætte en bestemmelse, der – sådan som bestemmelsen i artikel 246a § 1, stk. 1, første punktum, nr. 2, i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lov om ikrafttrædelse af den tyske borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«) – pålægger den erhvervsdrivende i forbindelse med indgåelse af aftaler om fjernsalg, og inden forbrugeren indvilliger i at indgå aftalen, altid (og ikke blot eventuelt (»gegebenenfalls«)) at stille sit telefonnummer til rådighed? 2. Betyder udtrykket »gegebenenfalls« [»eventuelle«] (der anvendes i den tyske version) i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, at en erhvervsdrivende kun er forpligtet til at give oplysning om kommunikationsmidler, der faktisk allerede findes i virksomheden, og at den erhvervsdrivende altså ikke har pligt til at oprette en ny telefon- eller telefaxforbindelse eller e-mailkonto, såfremt han beslutter også at indgå aftaler om fjernsalg inden for rammerne af sin virksomhed? 3. Såfremt andet spørgsmål skal besvares bekræftende: Betyder udtrykket »gegebenenfalls« [eventuelle] (der anvendes i den tyske version) i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, at de kommunikationsmidler, der allerede findes i en virksomhed, kun er de kommunikationsmidler, som den erhvervsdrivende i hvert fald også faktisk anvender til [org. s. 3] kontakt med forbrugerne i forbindelse med indgåelse af aftaler om fjernsalg, eller omfatter de kommunikationsmidler, der allerede findes i virksomheden, også sådanne kommunikationsmidler, som den erhvervsdrivende hidtil udelukkende har anvendt til andre formål, såsom kommunikation med andre erhvervsdrivende eller myndigheder? 4. Er opregningen af kommunikationsmidler i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, nemlig telefon, telefax og e-mail, udtømmende, eller kan den erhvervsdrivende også benytte andre kommunikationsmidler, der ikke nævnes i bestemmelsen – såsom internet-chat eller et system med opringning til forbrugeren – såfremt der herved sikres en hurtig kontaktetablering og effektiv kommunikation? 5. Er det afgørende ved anvendelsen af kravet om gennemsigtighed i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2011/83/EU, hvorefter den erhvervsdrivende skal give forbrugeren oplysning om de i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU nævnte kommunikationsmidler på en klar og forståelig måde, at oplysningen gives hurtigt og effektivt?</p>	Forbrugerombudsmanden	GA	28.02.19
C-673/17	<p>Planet49</p> <p>1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål</p>	Erhvervsstyrelsen Erhvervsministeriet	GA	28.02.19

	<p>1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookierne?</p>			
C-677/17	<p>Çoban</p> <p>Skal artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, sammenholdt med tillægsprotokollens artikel 59, fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemt ordning i en medlemsstat, såsom TW's artikel 4a, på grundlag af hvilken en tilkendt supplerende ydelse trækkes tilbage, når modtageren bosætter sig i Tyrkiet, herunder når modtageren har forladt denne medlemsstats område af egen drift? Har det herved betydning, at den pågældende på flyttetidspunkt ikke længere har ret til ophold i henhold til associeringsordningen, men har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge? Har det herved betydning, at den pågældende i henhold til den nationale lovgivning har mulighed for at vende tilbage inden et år efter flytningen og herved få tillægget tilbage, og at denne mulighed består, så længe den pågældende har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.02.19
C-682/17	<p>ExxonMobil Production Deutschland</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et anlæg, der fremstiller et produkt, hvis fremstilling ikke er omfattet af de aktiviteter, der er nævnt i bilag I til direktiv 2003/87/EF (som i den foreliggende sag fremstilling af svovl), og i hvilket der samtidig udøves aktiviteten »forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW«, som i henhold til bilag I til direktiv 2003/87/EF er omfattet af emissionshandelsordningen, elektricitetsgenerator som omhandlet i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF, når der i en sekundær installation til dette anlæg også fremstilles elektricitet til anlægget, og en (lille) del af denne elektricitet afgives til det offentlige elnet mod vederlag? 2. I tilfælde af, at første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Såfremt et anlæg som beskrevet i første spørgsmål er en elektricitetsgenerator som omhandlet i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF, kan dette anlæg da også modtage en tildeling for varme i henhold til Kommissionens afgørelse 2011/278/EU i tilfælde, hvor varmen opfylder betingelserne i artikel 3, litra c), i afgørelse 2011/278/EU, men ikke er omfattet af de i artikel 10 a, stk. 1, tredje afsnit, stk. 3 og 4, i direktiv 2003/87/EF nævnte kategorier, dvs. varme fra forbrænding af affaldsgasser til fremstilling af elektricitet, fjernvarme og højeffektiv kraftvarmeproduktion? 3. Såfremt en tildeling for den i sagsøgerens anlæg producerede varme er mulig i henhold til besvarelsen af de første to spørgsmål: Er den CO₂, som udledes fra gasblandingen til atmosfæren i forbindelse med behandling af naturgas (i form af sur gas) i den såkaldte Claus-proces ved udskillelse af indholdet af CO₂ i naturgassen, emissioner, der som omhandlet i artikel 3, litra h), første punktum, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU finder sted som følge af den i artikel 3, litra h), nr. v), nævnte proces? a) Kan CO₂-udledninger som omhandlet i artikel 3, litra h), første punktum, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, »finde sted som følge af« en proces, i hvilken den i råstoffet iboende CO₂ fysisk udskilles af gasblandingen og udledes i atmosfæren, uden at der ved den proces, der finder sted i denne forbindelse, opstår yderligere</p>	Energistyrelsen	GA	28.02.19

	<p>kuldioxid, eller forudsætter denne bestemmelse obligatorisk, at den CO₂, der udledes til atmosfæren, opstår første gang som resultat af processen? b) »bruges« der som omhandlet i artikel 3, litra h), nr. v), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU et kulstofholdigt råmateriale, når den naturligt forekommende naturgas i forbindelse med den såkaldte Claus-proces anvendes til svovlproduktion, og den i naturgassen iboende kuldioxid herved udledes til atmosfæren, uden at den i naturgassen iboende kuldioxid deltager i den kemiske reaktion, der finder sted i processen, eller forudsætter begrebet »brug« obligatorisk, at kulstoffet deltager i den kemiske reaktion, der finder sted, eller sågar er nødvendigt for denne? 4. Såfremt tredje spørgsmål besvares bekræftende: Ud fra hvilket benchmark sker gratistildelingen af emissionskvoter, såfremt et anlæg, der er omfattet af emissionshandelsordningen, både opfylder kriterierne for at udgøre en delinstallation med varmebenchmark og kriterierne for at udgøre en delinstallation med procesemissioner? Har en ret til tildeling med varmebenchmark forrang frem for en ret til tildeling for procesemissioner, eller har retten til tildeling for procesemissioner som den mere specielle bestemmelse forrang frem for varmebenchmarket og brændselsbenchmarket?</p>			
C-723/17	<p>Craeynest e.a.</p> <p>1) Skal artikel 4, stk. 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 6 og 7 i [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, fortolkes således, at såfremt det gøres gældende, at en medlemsstat ikke har placeret prøvetagningsstederne i en zone i overensstemmelse de kriterier, der er fastsat i punkt B, nr. 1, litra a), i bilag III til dette direktiv, skal de nationale retter på begæring af private, der er direkte eksponeret ved overskridelsen af grænseværdien som omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1, undersøge, om prøvetagningsstederne er placeret i overensstemmelse med disse kriterier, og hvis dette ikke er tilfældet, træffe alle nødvendige foranstaltninger over for de nationale myndigheder, såsom udstedelse af et påbud om, at prøvetagningsstederne placeres i overensstemmelse med disse kriterier?</p> <p>2) Er der sket en overskridelse af en grænseværdi som omhandlet i artikel 13, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, såfremt en overskridelse af en grænseværdi med midlingstid på et kalenderår, således som det følger af bilag XI til dette direktiv, allerede er fastslået på grundlag af måleresultaterne fra et enkelt prøvetagningssted som omhandlet i direktivets artikel 7, eller sker der kun en sådan overskridelse, når dette fremgår af gennemsnittet af måleresultaterne fra alle prøvetagningssteder i en bestemt zone i direktivets forstand?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.02.19
C-729/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF samt artikel 15, stk. 2, litra b) og c), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF (1), idet den i medfør af lov 3898/2010 og præsidentdekret 123/2011 har begrænset den retlige form af udbydere af mediationsuddannelser til nonprofitorganisationer, som skal være oprettet af mindst en advokatsammenslutning og mindst et erhvervskammer i Grækenland.— Det fastslås, at Den Helleniske</p>	Uddannelses- og Forskningsministeriet	GA	28.02.19

	<p>Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 13, 14 og 50, stk. 1, i samt bilag VII til direktiv 2005/36/EF (2), idet den har undergivet proceduren for anerkendelse af akademiske kvalifikationer betingelser i form af yderligere krav vedrørende certifikaters indhold, har pålagt udligningsforanstaltninger uden en forudgående vurdering af reelle forskelle, og har opretholdt bestemmelser, som fører til forskelsbehandling, ved at kræve, at en ansøger, der ønsker godkendelse som professionel mediator, og som har en godkendelse opnået i udlandet eller fra en godkendt udenlandsk uddannelsesinstitution efter at have fulgt undervisning i Grækenland, skal have erfaring svarende til deltagelse i mindst tre mediationsprocedurer.</p> <p>— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-9/18	<p>Meyn</p> <p>Gælder pligten til anerkendelse efter artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18, herefter »tredje kørekortdirektiv«) – også, når en medlemsstat i Den Europæiske Union har ombyttet et kørekort uden at foretage egnethedskontrol, hvis det forrige kørekort ikke er omfattet af pligten til anerkendelse (her: det forrige kørekort udstedt af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union beroede for sit vedkommende på ombytning af et kørekort udstedt af et tredjeland, jf. tredje kørekortdirektivs artikel 11, stk. 6, tredje punktum)?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	28.02.19
C-254/18	<p>Syndicat des cadres de la sécurité intérieure</p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 6 og 16 i direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at de indfører et krav om en løbende referenceperiode, eller således, at de overlader det til medlemsstaterne at vælge, om denne periode skal være løbende eller fast?</p> <p>2. Såfremt disse bestemmelser skal fortolkes således, at de indfører et krav om en løbende referenceperiode, berører den mulighed for at fravige artikel 16, litra b), der åbnes med artikel 17, da ikke blot referenceperiodens varighed, men også dens løbende karakter?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	28.02.19
T-289/15	<p>Hamas mod Rådet</p> <p>Rådets afgørelse (FUSP) 2015/521 af 26. marts 2015 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2014/483/FUSP, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26. marts 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	06.03.19
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	07.03.19

	<p>fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-643/17	<p>Suez II</p> <p>Sagen vedrører: Skal det i henhold til artikel 313, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne antages, at de i de foreliggende tilfælde omhandlede varer har karakter af fællesskabsvarer, hvis det ikke godtgøres, at de ikke har denne status, eller [...] skal de anses for at være varer, som er indført på toldområdet i henhold til artikel 3 i [EF-toldkodeksen], og som er omfattet af den i denne artikel 313, stk. 2, litra a), første del, fastsatte undtagelse, og hvorfor det kun anerkendes, at varer, for hvilke det godtgøres, at de har været genstand for fremgangsmåderne for overgang til fri omsætning på Unionens toldområde, har status som fællesskabsvarer[?]</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	07.03.19
C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familieydelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældreydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?</p>	Skatteministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	07.03.19
C-145/18	<p>Regards Photographiques</p> <p>- Skal bestemmelserne i artikel 103 og 311 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 samt dets bilag IX, del A, nr. 7), fortolkes således, at kravet om, at fotografier skal tages af ophavsmanden, aftrykkes af denne eller under dennes tilsyn, signeres og nummereres i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag, er det eneste krav, der skal være opfyldt for, at fotografierne kan være omfattet af den nedsatte momssats?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da alligevel undtage fotografier, der i øvrigt ikke har kunstnerisk karakter, fra den nedsatte momssats? - Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke andre betingelser</p>	Kulturministeriet Skatteministeriet	GA	07.03.19

	<p>skal fotografier da opfylde for at kunne være omfattet af den nedsatte momssats? Skal de navnlig have en kunstnerisk karakter?</p> <p>- Skal disse betingelser fortolkes ensartet i hele EU, eller henhører de under de enkelte medlemsstaters ret vedrørende især intellektuel ejendomsret?</p>			
T-716/14	<p>Tweedale mod EFSA</p> <p>Påstande: Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen, forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/ 2006 i forhold til Kommissionens afgørelse af 10. august 2011, Afgørelse truffet af EFSA den 30. juli 2014 annulleres, EFSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	07.03.19
T-329/17	<p>Hautala m.fl. mod EFSA</p> <p>Påstande: — EFSA's bekræftende afgørelse af 14. marts 2017 med referencen PAD 2017/005 CA, der bekræfter EFSA's afgørelse af 9. december 2016 og 7. oktober 2016 med referencen PAD 2016/034 om afslag på aktindsigt i de fleste af de dokumenter, som sagsøgerne har begæret aktindsigt i, annulleres. — EFSA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	Dom	07.03.19